

tagelse af det forhenbærende Overformynder i Odense, Capitain og Uhrmager Georg Schmidt paahvilende Ansvar til Odense Overformynderi m. m."

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 3958 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet; Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling.

Ordf: Som jeg ved denne Sags forrige Behandling tillod mig at udtale, har jeg den Anskuelse, at dette Lovforslag gaaer ud paa at hjælpe den ene Side af Sagen uden samtidig at hjælpe den anden, der efter min Formening i Grunden var den, for hvilken Lovgivningen burde sættes i Bevægelse, nemlig selve de Umyndige. Jeg troer at vide, at det ærebe Udvalg har overveiet den korte Bemærkning, jeg gjorde ved forrige Behandling, men ikke fundet sig foranlediget til at stille noget Endringsforslag. Da man altsaa har meent, at man ikke kunde vende Lovforslaget om, saaledes at det, istedetfor hovedsagelig at yde Hjælp til en enkelt Privatmand, ydede Hjælp til selve de Umyndige, saa vil jeg tillade mig at forespørge den ærebe Minister, om han seer nogen Udvei til, at de Umyndige ville faae fuld Erstatning. Jeg spørger, om der vil blive gjort Noget for at skaffe Dækning for de 4,178 Rb. foruden Renter, som man seer, at de Umyndige endnu ville komme til at tabe — selv om Statskassen for Schmidts Skyld dækker de 18,000 Rb. — navnlig derved, at der gjøres Ansvar gjældende imod dem, Embedsmænd eller Andre, der maatte være Skyld i, at de urigtige Forestillinger om en Overformynders Pligt ere komne frem, som man jo her ligesom accepterer at have været tilstede i Odense, og som man anseer for en gyldig Grund til, at en Eftergivelse af Schmidts Ansvar kan finde Sted, og endelig for den Efterlathenhed i Undersøgelser etc., som har været tilstede. Seer den ærebe Justitsminister nogen Udvei til, at de Umyndige paa anden Maade kunne blive dækkede? Det forekommer mig, at det maa være et Hovedmotiv for at gaane ind paa denne

Sag: overhovedet; et saadant Ansvar maatte jo idetmindste, synes mig, forsøges at gjøres gjældende imod forskjellige Authoriteter.

Justitsministeren: Paa det Spørgsmaal, som saaledes er stillet til mig, maa jeg svare, at jeg ligesaa lidt i dette som i flere foregaaende Tilfælde, der tilbeels ligge længere tilbage i Tiden, seer mig istand til at paavise, paa hvilken Maade de Umyndige skulle faae Erstatning. Det kan umuligt være den ærebe Taler ubekendt, at der, vel ikke i de senere Aar, men tidligere, ved Overformynderierne er paaført de Umyndige meget betydelige Tab, om hvis Erstatning af Statskassen der slet ikke har været Tale. Jeg har det Haab, at en Omordning af Overformynderiforholdene vil føre til, at man i Fremtiden faaer en fuldstændig Garanti for, at de Umyndige ikke komme til at lide Tab, men jeg seer ikke, at der i dette Tilfælde mere end tidligere er Grund til af Statskassen at søge tilveiebragt Midler til at dække de Umyndiges Tab. Det foreliggende Lovudkast har allerede ved den under anden Behandling stedfundne Afstemning faaet et større Indhold, end jeg havde anseet det rigtigst at give det, i alt Fald paa dette Tidspunkt. Der var, da jeg forelagde Lovudkastet, for mit Vedkommende Tale om at forhindre en Mandss fuldstændige Ruin, medens der dog ikke, selv om man var gaaet frem imod ham med Strenghed, kunde være tilveiebragt Erstatning for de Umyndige. Det Spørgsmaal, om Statskassen skal give de Umyndige Erstatning for det Tab, de have lidt, er et meget stort Spørgsmaal, som jeg virkelig ikke troer med Rette kan finde sin Afgjørelse under denne Sag.

Ordf: Saaledes som jeg opfatter Sammenhængen med denne Sag, saa tabe de Umyndige 21 à 22,000 Rb. Den Mand, hvem vi ved dette Lovforslag søge at redde fra Ruin, erklæres kun at have Giendele for 3 à 4,000 Rb., men hans Ansvar til de Umyndige er 18,600 Rb. For nu at redde disse 4,000 Rb. for denne Mand, betaler Staten 18,600 Rb. til de Umyndige, men de øvrige 4,000 Rb., som de Umyndige endvidere komme til at tabe, bliver der efter dette Lov-